

prima instanță – V. Ursu
instanța de apel – N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

dosarul nr. 3ra-356/16

ÎNCHEIERE

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială “Fina” Societate cu Răspundere Limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată “Fina” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-l Criuleni cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată “Fina” și menținută hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 18 februarie 2015,

c o n s t a t ă

La 20 martie 2014 Societatea cu Răspundere Limitată “Fina” (SRL “Fina”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-l Criuleni cu privire la anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-l Criuleni nr. 1517 din 14 noiembrie 2013.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, DAF Criuleni a inițiat controlul fiscal în baza Ordonanței din 04 aprilie 2013, emisă de Ofițerul superior de investigații al secției nr. 1 a Direcției nr. 3 a INI a IGP al MAI, Procopii Vitalie.

Astfel în adresa SRL “Fina” a fost expediată citația Seria D nr. 076579 înștiințînd administrația SRL “Fina” despre prezentarea documentelor la 14 mai 2013.

Susține reclamantul că a informat DAF Criuleni despre faptul că documentele de evidență contabilă a SRL “Fina” sunt pe suport electronic, baza de date fiind ridicată de organul de urmărire penală în urma percheziției din 03 aprilie 2013, efectuate la sediul SRL “Fina” din mun. Chișinău, com. Grățiești, str. Mihai Viteazul nr. 99.

În urma controlului fiscal menționat a fost întocmit Actul de control fiscal nr. 5-654118 din 18 octombrie 2013.

Menționează reclamantul că, Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-l Criuleni nr. 1517 din 14 noiembrie 2013 a fost emisă cu încălcarea normelor procedurale, fapt ce contravine legislației procesual penale.

În acest sens, dat fiind faptul că organul fiscal în cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr. 2013978026 nu era în drept să solicite de la SRL „Fina” documente ca ulterior să invoce noțiunea de împiedicare la efectuarea controlului după care, abuziv cu încălcarea normelor procedurale și de drept să aplice sancțiuni în formă de amendă în mărime de 10000 lei. Mai mult, organul fiscal nu era în drept să aplice sancțiuni economice pe cauza penală în care organul fiscal este antrenat ca organ specializat în efectuarea controlului pentru stabilirea adevărului. Organul fiscal avea obligația să stabilească și să facă concluzii de constatare tehnico-științifice despre corectitudinea înscrierilor contabile la SRL “Fina”.

Indică reclamantul că consideră decizia nr. 1517 din 14 noiembrie 2013 ca fiind eronată, nefondată, rezultată din aprecierea subiectivă și incompletă a legislației în vigoare și a probelor puse la baza emiterii actului administrativ.

Or, nu există temeiuri pentru aplicarea sancțiunii în baza art. 253 alin. (1) Cod fiscal pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea documentelor la prima cerință, deoarece la data de 03 aprilie 2013 au fost ridicate toate documentele, atât pe suport de hârtie, cât și pe suport electronic.

Astfel, neprezentarea unor documente solicitate de organul fiscal nu a avut loc din neglijența sau rea-credința contribuabilului.

Cere reclamantul anularea Deciziei IFS Criuleni nr. 1517 din 14 noiembrie 2013.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 18 februarie 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de SRL “Fina” împotriva IFS Criuleni cu privire la anularea Deciziei IFS Criuleni nr. 1517 din 14 noiembrie 2013, prin care a fost sancționată cu amendă fiscală în urma controlului efectuat în cadrul urmăririi penale nr. 2013978026 din 13 februarie 2013.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către SRL “Fina” și menținută hotărârea Judecătoriei Criuleni din 18 februarie 2015.

La 16 decembrie 2015 SRL “Fina” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii ca întemeiată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a aplicat în mod eronat legea.

Astfel, invocă ilegalitatea deciziei contestate și susține că instanța de apel a interpretat eronat art. 267 alin. (3) din Codul Fiscal care se aplică doar la reglementarea raporturilor dintre contribuabili și organele fiscale, urmînd să aplice art. 24 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ.

Susține recurentul că prin decizia instanței de apel au fost încălcate principiile generale de drept or, nici o persoană fizică sau juridică nu poate fi atrasă la răspundere de două ori pentru aceeași faptă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL “Fina” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL “Fina” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL “Fina” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Societății Comerciale “Fina” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat